

HOREB

Butlletí URC

DESTAQUEM

“Vida religiosa per la Justícia Climàtica”

Pàg. 2 | URC

Comiat de les religioses de la Companyia de Maria de Tarragona

Pàg. 21 | URC

Recés d'Advent amb Fra Manuel Vallejo: Temps de Diàleg en l'Esperit

Pàg. 58 | FORMACIÓ URC

«Compromís per
**una ecologia
integral»**

Horeb 649

21 de novembre, 2025

URC

Unió de Religiosos
de Catalunya

LA URC S'ADHEREIX AL MANIFEST “VIDA RELIGIOSA PER LA JUSTÍCIA CLIMÀTICA”

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

La Unió de Religiosos de Catalunya **s'ha adherit al manifest «Vida religiosa per la justícia climàtica: convertir l'esperança en acció»**, una iniciativa internacional que vol enfortir el compromís de la vida religiosa amb la cura de la casa comuna i la defensa de les persones més vulnerables davant la crisi ecològica i social. Aquest manifest es fa en el context de la celebració de la reunió COP 30 que se celebra a Belém (Brasil) del 10 al 21 de novembre. La COP 30 és una trobada internacional que busca impulsar acords globals per prevenir i reduir l'impacte del canvi climàtic, i avançar en una transició justa.

Amb aquesta adhesió, volem donar testimoni del nostre compromís per una **ecologia integral**, que uneix la justícia social, el respecte a la Creació i una manera de viure més austera, responsable i fraterna. El lema del manifest — *convertir l'esperança en acció*— ens anima a passar de les paraules als gestos concrets, tant personalment com comunitària.

És cert que tant els objectius de la COP 30 com el text del Manifest són força tècnics, però volem recordar que el Papa Francesc a la Laudato Si' insistia que són necessàries tant les petites accions quotidianes com els grans

21 de novembre, 2025	HOREB 649	
----------------------	---------------------	---

acords globals, per **abordar integralment** i de forma eficaç la problemàtica mediambiental.

Volem doncs animar les comunitats religioses i les persones que caminen amb nosaltres a unir-se en aquesta conversió ecològica, amb una **esperança activa i compromisos reals** que ajudin a fer créixer el Regne de Déu en la cura dels altres i del planeta.

LA CASA DEL PARE COLL DE GOMBRÈN PLANTA L'OLIVERA DE LA PAU

DOMINIQUES DE L'ANUNCIATA | 19 de novembre, 2025

La Casa del Pare Coll de Gombren ja té plantada, al jardí, l'**Olivera de la Pau**, gràcies al grup de germanes del **CAPVESPRESS**.

Des de diumenge fins ahir després de dinar, un grup de germanes, juntament amb la comunitat de la casa i acompanyades per Marta Mingot, Adelfina Mayordomo i Montse Sánchez, van reflexionar, dialogar i compartir sobre el tema "**Ser portadores de pau**".

Com a cloenda de l'estada, no podia faltar la plantació de l'Olivera, símbol d'aquesta pau tant desitjada.

Els compromisos presos faran que cadascuna pugui ser missatgera d'aquesta pau.

Amb el cor ple de pau i l'alegria d'haver compartit uns dies a la Casa del Pare, totes van tornar renovades a la seva realitat.

Equipo Provincial Comunicació Digital

ELS TERCIARIS FRANCISCANS CELEBREN SANTA ISABEL D'HONGRIA

BISBAT DE LLEIDA | 19 de novembre, 2025

Els terciaris franciscans de Lleida van celebrar el dilluns 17 de novembre la festivitat de Santa Isabel d'Hongria, una de les grans referents de l'espiritualitat franciscana, en una eucaristia que va reunir una seixantena de feligresos al santuari de Sant Antoni de Pàdua. La celebració va comptar amb la presència de la ministra de l'OFS Catalunya i va estar presidida pel fra Mariano Recio, dels Franciscans Conventuals (OFM Conv.). La comunitat va demanar la intercessió de la seva patrona: "Que Santa Isabel ens acompanyi i pregui per nosaltres."

TROBADA DE VERGES CONSAGRADES DE CATALUNYA I BALEARS A BARCELONA

BISBAT URGELL | 18 de novembre, 2025

Les verges consagrades de les diòcesis amb seu a Catalunya i Balears han fet una trobada el dissabte 15 de novembre al centre salesià de Martí Codolar (Barcelona). En aquesta ocasió van estar acompanyades pel bisbe auxiliar de l'arxidiòcesi de Barcelona, Mons. Javier Vilanova, bisbe referent per a la vida consagrada, i el P. Joan Josep Moré, SDB, delegat diocesà de vida consagrada de l'arxidiòcesi barcelonina, respectivament. Del nostre bisbat hi va participar la Josefina Riera.

Aquestes trobades, que es realitzen cada tres o quatre mesos, són un espai privilegiat per compartir vivències, tractar temes de formació, pregar en comunitat, celebrar l'Eucaristia i acabar amb un àpat fratern. La jornada ajuda a estrènyer els lligams de comunió i enfortir el sentiment de pertinença a una vocació comuna al servei de l'església local i universal. Les dones que formen part de l'Orde de les Verges (*Ordo Virginum*) són dones consagrades pel bisbe diocesà, assumint un vincle especial amb l'església, amb esperit de servei i de comunió amb la pròpia església local, tal com ho expressa l'[*Exhortació Apostòlica Vita Consecrata*](#), n 7, del Papa Joan Pau II.

L'EXPOSICIÓ “QUATRE SEGLES DE VIDA CAPUTXINA” A IGUALADA

CAPUTXINS | 18 de novembre, 2025

El dimarts 18 de novembre, a la seu de l'Arxiu Comarcal de l'Anoia, tingué lloc la inauguració de l'exposició itinerant “Quatre segles de vida caputxina”. Després d'unes paraules de Fra Jesús Romero, ministre provincial i de Fra Pere Cardona, guardià dels caputxins d'Igualada, els nombrosos assistents a l'acte, prestaren especial atenció a les paraules de presentació que pronuncià Fra Valentí Serra glossant la significació i missatge de les imatges dels plafons exposats.

L'exposició és una suggeridora aproximació a la vida quotidiana dels caputxins des de la seva arribada a Catalunya el 1578 fins a l'any 1968, quan foren promulgades les noves Constitucions ran del Concili Vaticà II. Els quaranta plafons que integren la mostra gràfica posen de manifest la forta implicació dels frares caputxins en la pietat i cultura popular catalana.

El disseny i tractament de les imatges ha estat efectuat per Norbert Tomàs Bilbeny, expert fotògraf i director d'Edicions Morera.

FRA ARUN DE MADURAI: “LA PARALA DE DÉU S’HA D’ENCARNAR AL CONTEXT DELS FIDELS

EDITORIAL ALBADA | 13 de novembre, 2025

Albada Editorial entrevista Fra Arun de Madurai, frare caputxí, ara que publica la quarta entrega de “De viatge amb Jesús”, aquesta vegada de bracet de l’Evangeli de sant Joan.

– De Tamil Nadu a Barcelona. Com arribes fins aquí?

Soc de l’estat de Tamil Nadu, l’estat que queda més al sud de l’Índia. La meua llengua materna és el tàmil. Fa nou anys no sabia que existia una terra que es deia Catalunya, ni que tenia una llengua pròpia: el català. Fa nou anys, em vaig ordenar sacerdot i, en aquell moment, els frares caputxins de Catalunya buscaven una possible col·laboració amb una de les províncies de l’Índia. Penso que va ser la voluntat de Déu que escollissin Tamil Nadu. Com que la demanda era de frares joves, el ministre provincial de Tamil Nadu d’aleshores ens ho va demanar a quatre frares joves que acabàvem de rebre l’ordenació. Així vaig arribar a Catalunya.

– Quina diries que és la diferència principal entre la manera de viure la fe cristiana a l’Índia i la manera de viure-la a Catalunya?

L'Índia és una terra de religions: l'hinduisme, el budisme, l'islam, el cristianisme... El fet és que hi ha molt pocs indis que es presentin com a ateus. A l'Índia, la religió no només serveix per a relacionar-se amb Déu, també serveix per a relacionar-se amb la comunitat, que es reuneix els diumenges i els dies importants, però moltes vegades també es reuneix entre setmana.

A Catalunya, en canvi, la fe és la teva relació amb Déu, principalment. Això converteix la fe en un requisit de convicció únicament personal, i pot dificultar que algú incii el seu camí de fe. Tot i que entenc i valoro molt la gent que té aquesta claredat amb si mateixa, en la meva pastoral a Catalunya també intento incorporar i fer valdre la senzillesa i el sentit de comunitat que vaig experimentar a l'Índia. La intenció de fer-ho és molt fàcil d'explicar: tant si sabem moltes coses de Crist com si no en sabem res, tots som benvinguts a l'Església perquè tots som fills de Déu.

– I quina diries que és la principal similitud?

L'amor de la gent. Les persones estimen Déu. Moltes vegades, prediquem que Déu ens estima. Però també hem de saber veure que les persones estimen Déu i el busquen. I entre nosaltres també podem parlar la llengua de l'amor. Per exemple, la meva mare tenia por que me n'anés a un país tan llunyà, però la gent d'aquí m'ha acollit com si fos fill seu. Els diumenges són dies alegres per a mi, perquè em retrobo amb la mateixa alegria que vaig viure a l'Índia.

– Per què fer-te frare caputxí?

Realment, no t'ho sabria explicar. És una crida de Déu. Tinc un tiet que és frare caputxí, i de petit el veia amb l'hàbit. Potser ell va ser una de les inspiracions, però penso que de naturalesa soc una persona senzilla. Quan estudiava a l'escola, m'agradava simplificar les coses per poder entendre-les. La vida dels caputxins és senzilla, Sant Francesc d'Assís era una persona senzilla i va procurar veure la gent com els veia Déu: tot era bo (Gn 1). Potser Déu sabia que a una persona senzilla li aniria bé una vocació senzilla. Repeteixo: no vaig escollir de ser frare caputxí; és Déu qui m'hi va cridar.

– Com és la rutina d'un dia normal d'un frare caputxí a Barcelona?

Em llevo a dos quarts de set del matí i a dos quarts de vuit tenim la pregària del matí (laudes). Després vaig al convent de les monges per a celebrar la missa. En tornar al convent, esmorzo i em poso a treballar. La feina pot variar. De vegades, em poso a llegir; d'altres a escriure. Hi ha dies que tenim reunions de la província i també hi participo. I estudio. Faig el doctorat en psicologia social a la Universitat de Barcelona (UB), i fent feina de la uni em passa tot el matí. A tres quarts de dues resem i a les dues dinem. En acabat, faig la migdiada. Cap a dos quarts de cinc vaig a córrer i faig una mica d'exercici. És important l'activitat física. A les tardes, a partir dos quarts de sis, rebo qui necessiti confessar-se o preparar el seu matrimoni. O qui simplement vulgui parlar amb mi. A les vuit resem i després fem meditació. A les nou sopem, i de dos quarts de deu fins a les onze em poso a llegir o a escriure una altra vegada. Hi ha excepcions, però així és un dia normal a la meva vida.

– Ara publiqués l'últim llibre de la sèrie “De viatge amb Jesús”, aquesta vegada acompanyat de l'Evangeli de sant Joan. Quina peculiaritat té aquest Evangeli respecte de la resta d'Evangelis?

Al Nou Testament hi ha quatre Evengelis canònics, és a dir, quatre Evangelis reconeguts per l'Església catòlica. Són els de Mateu, Marc, Lluc i Joan. Els primers tres són coneguts com a sinòptics, pel seu estil similar en narrar l'Evangeli. L'estructura de l'Evangeli de sant Joan és totalment diferent: mentre que els sinòptics posen èmfasi en els esdeveniments de la vida de Jesús, l'Evangeli de sant Joan es concentra més en els discursos llargs de Jesús. Als sinòptics, Jesús parla més del regne de Déu, però a sant Joan parla més de la seva unió amb el Pare. En termes de cronologia, els sinòptics estaven escrits en moments de la persecució immediata dels primers cristians, però l'Evangeli de sant Joan, que data del 100 d.C., ja està a les portes del segle següent i presenta Jesús amb més profunditat, no des de la urgència d'una situació immediata, sinó com a fruit d'una contemplació profunda. Sense disminuir el valor dels altres Evangelis, hem de reconèixer la profunditat de l'Evangeli de sant Joan.

– Com s'ha d'explicar l'Evangeli? Com ha de ser una bona homilia?

No hi ha una manera fixa de predicar a l'Evangeli. Dit això, és bo recordar-nos que sense algú que estigui disposat a escoltar-lo, el missatge no té sentit. És important saber teologia. És imprescindible, fins i tot. Alhora, també és important conèixer i entendre a qui et dirigeixes: quins són els seus problemes, els seus patiments i les seves preocupacions. Sant Joan diu: “La Paraula es va fer carn” (Jn 1, 14). La Paraula de Déu s'ha d'encarnar al context dels fidels. Així doncs, el predicador ha de considerar dues realitats: què diu la Paraula de Déu i què necessita el poble de Déu.

Un suggeriment pràctic també pot ser començar l'homilia amb alguna anècdota o alguna història. Això necessita una lectura variada fora del món religiós perquè l'homilia no sigui una reproducció de les lectures que la gent acaba d'escoltar. També estic d'acord amb el que deia el difunt papa Francesc: l'homilia no ha de durar més de vuit minuts. Això necessita preparació. Cal evitar de totes totes parlar molt sense dir res.

– I com s'ha de llegir, l'Evangeli?

La mateixa sèrie “De viatge amb Jesús” està intentant el que t'explicava. Hem de reconèixer que no és fàcil llegir l'Evangeli. De vegades, no l'entendem. D'altres vegades, ens cansa. Tot i que al Nou Testament trobem els Evangelis ordenats d'una manera –Mateu, Marc, Lluc i Joan–, la sèrie “De viatge amb Jesús” va així: Lluc, Mateu, Marc i Joan. En aquest ordre –de més “senzill” a menys “senzill”– és fàcil de tenir una experiència personal de Jesús. Si llegim un dels temes dels llibres “De viatge amb Jesús” i després llegim el passatge corresponent de l'Evangeli, entendrem què vol dir Jesús. Amb un llibre que ens hi ajudi o sense llibre, però, hem d'assimilar el que hem llegit de l'Evangeli. Això vol temps i concentració.

– Per què és important llegir-lo?

Sant Jeroni va dir: “La ignorància de les Sagrades Escripures és la ignorància del Crist”. Primer, és important per a conèixer Jesús. Segon, per a conèixer-te i saber què vol Déu de tu. Tots els sants ho van endevinar en la Paraula de Déu, només cal veure els exemples de sant Francesc d'Assís i de sant Ignasi de Loiola. En tercer lloc, la lectura de l'Evangeli pot definir la teva relació amb els altres. Llegir-lo és rellevant per a complir amb els aspectes verticals i horitzontals de la vida humana i espiritual.

– La idea de començar la sèrie de “De viatge amb Jesús” neix arran de detectar alguna mancança? Els catòlics llegim poc l'Evangeli?

Sí. Un professor de teologia que vaig tenir em va dir una vegada: “llegim moltes coses sobre la Bíblia, però no llegim la Bíblia”. És veritat. Igual que quan vols resar i entres en una Església, Jesús t'espera en l'Eucaristia, Déu també t'espera a la Bíblia que tens a casa. Quan l'obres, Jesús parla amb tu. Però molts de nosaltres només tenim contacte amb la Paraula de Déu a l'hora de les lectures de la missa de diumenge i prou. Si donem importància als sagraments i a la pregària, no podem passar per alt la Paraula de Déu. Hem d'oferir eines per a revertir aquesta mancança.

– A “De viatge amb Jesús 4” –i als tres viatges anteriors– fas servir històries de persones reals, algunes d'elles famoses, per il·lustrar els passatges de l'Evangeli. Per què?

De petit, m'agradava explicar històries. Les històries ens fan adonar que l'Evangeli no és un conjunt de conceptes platònics: cada cosa que Jesús diu té sentit a la realitat de les nostres vides. Això es fa evident en les històries. Ens podem identificar amb alguns personatges d'algunes històries i en conseqüència amb el missatge corresponent de l'Evangeli d'una manera personal. Si les històries creen interès en el lector i m'ajuden a transmetre el missatge de l'Evangeli, per què no servir-me'n?

– Ens costa relacionar l'Evangeli amb moments concrets de la nostra vida?

De vegades potser sí, però no ens n'hem de culpar. Déu n'hi do, els problemes que patim i les dificultats que travessem. Aprenent a relacionar-nos amb els Evangelis podem trobar un gran alleujament, així com més pau i confiança.

– Com ho podem fer per a fer-lo pregària?

Aprenent i fixant-nos en els mateixos personatges dels Evangelis. Hi ha el centurió, la dona cananea que pregunten pels seus fills. Hi ha el cec Bartimeu que prega: "Jesús, fill de David, compadiu-vos de mi". Els apòstols demanen a Jesús: "Senyor, doneu-nos més fe". És tan senzill com això. Parlar amb Jesús i demanar-li el que ens falta com ho fan els qui el tracten a l'Evangeli ja és una pregària.

– D'aquests quatre llibres n'han sortit moltes xerrades. Què és el més enriquidor que te n'emportes?

Aquesta sèrie de llibres m'ha portat un cert renom, sí. Als lectors els encanten les històries i la manera de connectar-les amb la vida quotidiana. Hi ha hagut agraïments que algunes persones m'han fet d'una manera més personal. Per exemple, un lector em va explicar que llegint el llibre havia trobat confiança quan era a l'hospital. Un lector acabat de divorciar també va trobar consol en el llibre i uns catequistes em van explicar que fan servir les històries dels llibres per ensenyar els Evangelis als nens de catequesi. El que és més important és que la gent diu que el llibre els ha fet agafar la Bíblia i llegir els Evangelis. Estic content de ser un petit instrument: he pogut acompanyar les persones en aquest procés personal cap a Déu.

– Amb "De viatge amb Jesús" s'acaben els comentaris de l'Evangeli. Quins projectes literaris de futur tens, a partir d'ara?

21 de novembre, 2025	HOREB 649	
----------------------	---------------------	---

De broma, vaig dir a alguns amics que havia pensat de jubilar-me d'escriure. Escriure un llibre no és fàcil i demana molta feina. Tanmateix, tinc al cap la idea d'escriure un llibre sobre "el desert", meditant l'experiència de l'Èxode dels israelites i aplicant-la als deserts que travessem quotidianament. També m'agradaria escriure un llibre sobre els esdeveniments de postresurrecció de Jesús als Evangelis, i un altre llibre sobre el Viacrucis que mediti les estacions de la creu a través d'històries, reflexions dels sants i virtuts recomanades per l'Església catòlica. Si Déu ho vol, aquestes intencions es realitzaran.

TERESA FORCADES A 'LA TURRA': "AL COR DE TOTA PERSONA HI HA L'ANHEL D'ESPIRITUALITAT"

CATALUNYA RELIGIÓ | 18 de novembre, 2025

Pel sofà de *La Tabarra*, l'apartat d'entrevistes del programa [La Turra](#), dirigit per **Alba Riera**, hi han passat influencers, actrius, pensadors... i una monja. **Teresa Forcades**, benedictina, metgessa i teòloga, protagonitza una conversa que es mou entre la biografia, la crítica social i una profunda mirada espiritual sobre el món contemporani.

[Continua llegint aquí](#)

ÈXIT DE PARTICIPACIÓ I RECAPTACIÓ DE LA PIA&GO

ESCOLA PIA | 13 de novembre, 2025

La gran festa solidària de la PIA&GO, que vam celebrar el diumenge 9 de novembre a Moià, no només va ser un èxit de participació i de recaptació. També ho va ser pel seguiment que diversos mitjans del territori van fer de la trobada, que va aplegar prop de 700 persones al recinte de l'escola.

Els repassem:

Canal Taronja TV (Osona i Moianès) – [L'Escola Pia de Moià celebra la PIA&GO i recapta 48.000€ pel lleure educatiu](#)

ROBER QUIRÓS, JESUÏTA I EDUCADOR, S'HA INCORPORAT A L'ESCOLA JESUÏTES SARRIÀ – SANT IGNASI

JESUÏTES | 17 de novembre, 2025

Alacantí (Petrer, 1983) i jesuïta des del 2009, Roberto Quirós s'ha incorporat aquest curs al col·legi Jesuïtes Sarrià – Sant Ignasi de Barcelona. Mestre en Educació Especial, en Audició i Llenguatge i graduat en Humanitats, ha desenvolupat sempre la seva tasca en l'àmbit educatiu i social, amb una profunda sensibilitat vers les persones més vulnerables.

Parla'ns de la teva vocació. Com vas decidir entrar a la Companyia de Jesús?

La meva vocació va néixer a casa i a la parròquia. La meva mare ha estat un gran referent en la meva vida cristiana, la transmissora de la fe i d'un Déu proper. A la parròquia de la Santa Creu de Petrer, el meu poble, entre gent senzilla i de fe profunda, vaig anar sentint la crida a seguir Jesús més de prop. Als 26 anys, després d'haver format part d'un grup de joves cristians vinculats als jesuïtes, vaig decidir fer el pas d'entrar a la Companyia de Jesús l'any 2009.

El teu primer contacte amb la Companyia de Jesús arriba a través de les Filles de Sant Josep, congregació fundada pel jesuïta català P. Butiñà. A partir d'aquí vas conèixer els jesuïtes i, en particular, la figura del pare Arrupe. Què et va ressonar de la seva biografia?

Com dius, van ser les Filles de Sant Josep qui em van parlar per primera vegada dels jesuïtes i, de la seva mà, vaig conèixer qui era Pere Arrupe. Em vaig quedar fascinat en llegir la seva vida. Em vaig dir que, si la meua vocació havia de ser alguna cosa, s'havia d'assemblar al que havia descobert en aquell llibre: un seguiment de Jesús disponible i servicial, atent al sofriment del món..

Abans d'entrar a la Companyia de Jesús vas estudiar Magisteri en Educació Especial i vas treballar amb infants amb autisme. Què et va aportar aquesta experiència?

Treballar amb infants amb TEA em va ensenyar a escoltar, a mirar més endins i a acompanyar processos complexos i difícils d'expressar. Després, com a educador jesuïta, he descobert la bellesa d'ensenyar, de despertar preguntes, d'ajudar els joves a trobar sentit. Aquella paciència i aquella escolta —com les d'un germà gran— continuen marcant avui la meua manera d'acompanyar.

Què destacaries de la llarga etapa de formació per ser jesuïta?

Mai no la vaig viure com una etapa llarga. Cada moment del camí ha aportat alguna cosa diferent i m'ha ofert eines per viure amb més plenitud la meua vocació com a jesuïta. El noviciat, a Donostia, va ser un temps d'aprofundiment i de maduresa en la meua relació amb Déu. Després vaig estudiar Filosofia i Humanitats a Salamanca. En el meu següent destí, a Oviedo, vaig tenir l'oportunitat de conèixer i experimentar de primera mà què significa la missió educativa a la Companyia de Jesús. Posteriorment, a Madrid, vaig cursar Teologia i vaig col·laborar al col·legi Padre Piquer, acompanyant menors migrants en el seu aprenentatge del castellà. A través d'ells em vaig trobar amb un Déu que camina al costat dels qui intenten obrir-se camí lluny de la seva terra. També el vaig experimentar a Boston, on vaig fer estudis d'Història de l'Església. Van ser dos anys intensos, durant els quals vaig acompanyar, com a sacerdot, comunitats de migrants a Boston i Los Angeles. Allà vaig descobrir la presència de Déu en les persones més vulnerables. En tornar a Espanya, vaig estar quatre anys al col·legi Nuestra Señora del Recuerdo, a Madrid. Van ser uns anys meravellosos, en què vaig aprendre a ser sacerdot entre alumnes i professors, entre aules i patis.

La Tercera Probació, l'última etapa formativa a la Companyia de Jesús, et va portar a Manila, amb una immersió en les realitats de Filipines i Cambodja. Quin impacte va tenir?

Aquesta experiència em va portar de nou a les arrels de la meva vocació, compartint vida i missió amb companys jesuïtes d'arreu del món. Allà em vaig retrobar amb el Déu que continua cridant-me i sostenint-me. També vaig tenir l'oportunitat de conèixer diversos projectes educatius en països del sud-est asiàtic, i vaig passar tres mesos a Cambodja al costat del bisbe jesuïta Kike Figaredo. Vaig acompanyar persones amb discapacitat física, conseqüència de les mines antipersona que encara marquen la vida del país. Va ser una experiència de fe encarnada, en la qual vaig comprendre que l'Evangeli es fa més real en els llocs més fràgils.

Com s'integren i es nodreixen mútuament la teva vocació com a jesuïta i sacerdot, i la missió educativa?

La meva vida pastoral ha estat sempre vinculada a l'àmbit educatiu i al social. Visc el sacerdoci amb alegria quan el puc posar al servei dels alumnes: l'eucaristia, especialment en els recessos, i la reconciliació són per a mi espais de trobada i de creixement. A més, els sacerdots jesuïtes que treballem en educació estem cridats a comprometre'ns amb el creixement integral dels nostres alumnes, acompanyant tant la seva formació intel·lectual com el seu desenvolupament humà i espiritual.

Ara a Barcelona, quines són les principals activitats que se t'han encomanat?

La meva activitat principal és ser sacerdot i professor al col·legi Sant Ignasi de Sarrià, una obra educativa amb una gran història a la ciutat de Barcelona. Hi faig classes de religió i intento estar disponible per al que alumnes i professors requereixin de mi. A més, col·laboro al Casal Loiola acompanyant joves en el seu procés de catequesi de confirmació i de voluntariat.

En l'àmbit personal, com afrontes el canvi que suposa començar una nova missió en una ciutat i una comunitat que són noves per a tu?

Dir que els canvis de destí són fàcils seria mentir; diria que són de les coses més difícils de la nostra vida. Si soc sincer, encara sento enyorança per la gent meravellosa que vaig deixar a l'Àsia i a Madrid, però afronto aquest temps amb il·lusió i alegria, confiant que el Senyor es farà present en aquesta nova etapa de la meva vida, com ho ha fet en tantes ocasions des que soc jesuïta. A més, Déu ja m'ha regalat aquí a Barcelona moments molt bells de trobada amb persones magnífiques.

Quines han estat les teves primeres impressions de la comunitat educativa del col·legi Sant Ignasi i com ha estat el teu aterratge?

21 de novembre, 2025	HOREB 649	
----------------------	---------------------	---

La veritat és que les meves primeres impressions han estat molt bones. Els companys del col·legi m'han rebut amb una gran acollida i, des del primer moment, m'han mostrat proximitat i disposició per ajudar-me. És cert que el col·legi és molt gran, amb molts professors i treballadors, però confio que, a poc a poc, aniré tenint l'oportunitat de conèixer-los a tots. A més, m'encanta estar envoltat de persones amb una vocació tan clara per l'educació.

Com encares aquesta etapa a l'escola? Aquest nou destí personal s'emmarca en un context més ampli, el dels reptes que afronta avui el món educatiu. Com ho veus?

Encaro aquesta etapa a l'escola amb una mirada esperançada i conscient dels grans reptes que travessa el món educatiu. Vivim un temps de canvis profunds, on la tecnologia, la globalització i la crisi de sentit posen a prova la manera com entenem la formació dels nostres joves. En aquest context, sento que l'espiritualitat adquireix un valor fonamental. L'educació no es pot limitar a transmetre sabers; ha d'obrir també camins cap a la interioritat, cap a la pregunta pel sentit i cap a la trobada amb l'altre i amb Déu. Des d'aquesta perspectiva, aquesta nova etapa a l'escola és per a mi una oportunitat d'acompanyar processos, d'ajudar que cada persona descobreixi el seu propi centre, la seva vocació més fonda i el lloc que Déu vol per a cadascú en el món.

JOSEFINES DE LA CARITAT: UNA NOVA PRESÈNCIA EN EL CONTINENT AFRICÀ

BISBAT DE VIC | 14 de novembre, 2025

Les Germanes Josefines de la Caritat, fundades per la **Mare Caterina Coromina i Agustí**, l'any 1877, a la ciutat de Vic, tenen presència a Catalunya, Perú i Colòmbia, i des del darrer mes d'octubre han iniciat una nova presència a l'Àfrica, concretament a **Ruanda, a la diòcesis de Kabgayi**.

La **mare Leonor**, peruana, i la **germana Vestine**, ruandesa, són les dues religioses que comencen aquesta nova tasca, en què acolliran les primeres aspirants i postulants per a rebre la formació pròpia de la congregació. Sota el patrocini de sant Josep, rebran l'**espiritualitat josefina**: cuidar els qui sofreixen, inspirades en la frase de la mare Caterina: «Els malalts són germans nostres i porten sobre ells la sang de Jesucrist.»

Més endavant, també col·laboraran a la **parròquia de Nzucyi**, a dues hores de distància de la població, i ho faran en l'àmbit de la sanitat, on hi ha una gran manca d'atenció, però també amb la pastoral sacramental i vocacional. Com diu l'evangeli, «la collita és abundant, però hi ha pocs segadors».

Molta feina per fer i moltes perspectives de present i de futur; el gra de mostassa va creixent i en donem gràcies a Déu.

LES RELIGIOSES DE LA COMPANYIA DE MARIA S'ACOMIADEN DE TARRAGONA DESPRÉS DE MÉS DE 325 ANYS DE PRESÈNCIA

ARQUEBISBAT DE TARRAGONA | 13 de novembre, 2025

La comunitat de religioses de la Companyia de Maria es van acomiadar, aquest dimecres dia 12 de novembre, de la ciutat de Tarragona després de més de tres segles de presència i servei en la missió concreta del Col·legi Lestonnac-L'Ensenyança. La celebració eucarística en acció de gràcies per aquesta llarga trajectòria de la congregació en l'àmbit educatiu va tenir lloc a la Catedral de Tarragona, que es va omplir de religioses, alumnes, exalumnes, personal del centre i moltes persones que van voler acomiadar-se de les religioses de l'Ensenyança.

L'arquebisbe Joan Planellas va presidir aquesta emotiva missa, que van concelebrar també diversos preveres de la ciutat. Abans d'iniciar-se l'eucaristia, la directora del centre, Elena Rodríguez, va donar les gràcies pels «més de 327 anys de presència viva a la ciutat, de lliurament generós, d'educació feta amb amor i d'evangelització amb el testimoni senzill de cada dia». Així, va assegurar que la comunitat de la Companyia de Maria «ha fet del seu compromís de vida un

21 de novembre, 2025	HOREB 649	
----------------------	---------------------	---

projecte educatiu compromès amb la promoció de la dignitat de la persona i, especialment, de la dona, tenint com a model Maria i fidels als principis de cercar Déu i ajudar els altres a conèixer-lo i estimar-lo».

D'altra banda, va comprometre's a «donar continuïtat a aquesta història de fidelitat, de servei, d'entrega silenciosa, d'educació i de fe compartida», sabent que «el patrimoni de l'exemple inesborrable de les religioses i dels seus ensenyaments permetran mantenir sempre la flama encesa per allargar la mà a tothom i continuar educant evangelitzant i evangelitzant educant, seguint el carisma de santa Joana de Lestonnac».

Arquebisbe Joan: «L'educació catòlica només sobreviurà en aquesta escola amb convenciment, dedicació i entrega»

Durant l'homilia, l'arquebisbe Joan Planellas va assegurar que la marxa de la comunitat de la Companyia de Maria «és un procés traumàtic des del punt de vista de comunitat i des del punt de vista de les persones, així com per a l'Església de Tarragona, per a les famílies i per a la mateixa ciutat que va perdent, malauradament, algunes d'aquelles llavors cristianes que regaren la nostra terra al llarg de la història».

Tanmateix, va expressar el desig que, «malgrat l'absència de les germanes, l'educació cristiana, profundament cristiana, pugui continuar dins el projecte educatiu del centre i que no es quedi tan sols en quelcom teòric, i això només podrà ser possible amb un laïcat convençut i entregat». En aquest sentit, va recordar al professorat que «l'educació catòlica només sobreviurà en aquesta escola amb convenciment, dedicació, entrega, disponibilitat i generositat» per tal de seguir la missió que han portat a terme les germanes.

Posteriorment, el Sr. Arquebisbe va fer referència a la carta apostòlica Dissenyar nous mapes d'esperança que el papa Lleó XIV ha publicat recentment amb motiu del seixantè aniversari de la Declaració conciliar sobre l'educació cristiana *Gravissimum educationis*. D'aquest document va remarcar alguns punts, com el fet que «l'educació forma el teixit mateix de l'evangelització: és la manera concreta amb què l'Evangelí esdevé gest educatiu, relació i cultura». A més, també va indicar que

«educar és un acte d'esperança i una passió que es renova perquè manifesta la promesa que veiem en el futur de la humanitat» i que «la centralitat de la persona significa que educar no és només la transmissió de continguts, sinó un aprenentatge de virtut, formant ciutadans capaços de servir i creients capaços de donar testimoniatge».

Gna. Montserrat Marimon: «Desitgem que la Companyia de Maria i Tarragona continuïn unides per molts anys»

Al final de la celebració, la Gna. Montserrat Marimon, superiora de la comunitat, va pronunciar unes paraules en què va «donar gràcies a Déu pel servei d'educació de la joventut que ha fet la Companyia de Maria a la nostra ciutat, seguint el carisma llegat per Joana de Lestonnac, una dona forta, valenta, plena d'entusiasme i de fe, que es va deixar commoure per les necessitats de la societat del seu temps, les va entendre com una crida de Déu i va respondre amb generositat i amplitud de mires».

La Gna. Marimon va confirmar que «el projecte educatiu de la Companyia de Maria a Tarragona continuarà gràcies a la implicació dels educadors identificats amb la pedagogia que deriva del carisma educatiu de Joana de Lestonnac». Així mateix, va donar les gràcies a les famílies «que han confiat l'educació dels seus fills a la Companyia de Maria» i va encoratjar a «mantenir sempre la flama encesa de l'amor a la vida, a la família, el desig de construir un món més humà, més solidari i just, a mantenir l'amistat entre vosaltres per ajudar a avançar pel camí de la vida i fer-lo més esperançat, fraternal i planer». «Desitgem que la Companyia de Maria i Tarragona continuïn unides per molts anys».

Per acabar, la Gna. Nélida Andrés, superiora provincial de la província del Mediterrani de la Companyia de Maria, també va adreçar unes paraules i va assenyalar que la història d'aquesta comunitat està teixida amb fidelitat i esperança: «Fidelitat perquè ha resistit guerres, crisis polítiques, desamortitzacions i canvis profunds en la societat i en l'Església, i esperança perquè en cada etapa va saber obrir camins nous per continuar educant des de l'Evangeli i el carisma de Joana de Lestonnac, educant per a transformar la vida.»

La Superiora provincial va donar les gràcies «a Déu, font de tota vocació, que va fer possible aquesta missió; a la ciutat de Tarragona i a les seves institucions, que van acollir L'Ensenyança; a les famílies, que ahir, avui i demà confien en el nostre estil educatiu; a les religioses, el professorat i el personal no docent, que amb professionalitat i esperit evangèlic han donat el millor de si; als laics, que caminaven juntament amb les religioses i avui continuen sostenint i renovant aquesta obra; a l'equip directiu, que lidera un grup humà compromès que fa present la Companyia de Maria a Tarragona, mantenint viu el carisma, i a l'alumnat, que sempre serà el cor i la raó de cada esforç en aquesta obra».

Finalment, va recordar que la identitat de la Companyia continuarà present a Tarragona, i que la marxa de la comunitat «s'ha de viure amb la certesa que la llavor de l'Evangeli plantada en aquesta terra fa tants anys continuarà donant fruit en noves formes i en nous rostres». «Gràcies, Tarragona, per acollir-nos, per caminar amb nosaltres, per deixar-nos formar part de la vostra història», va acabar.

Una història que va començar l'any 1683 a Alcover

La presència de la Companyia de Maria a la ciutat de Tarragona va néixer arran de la iniciativa d'un grup de quatre joves catequistes d'Alcover que l'any 1683 es van instal·lar a Tarragona per dedicar-se a la formació de joves. Amb el pas dels anys, van aconseguir la llicència eclesiàstica per a fundar una comunitat de la Companyia de Maria, i l'any 1698 van arribar tres religioses de la casa de Barcelona: la Gna. Maria Humbert, la Gna. Rosa Bosch i la Gna. Maria Ballester.

Així, més de 325 anys d'història han marcat aquest centre educatiu, que continua formant infants i joves seguint el carisma de santa Joana de Lestonnac. La Gna. Montserrat Marimon, la Gna. Josepa Espasa, la Gna. Victòria Riera, la Gna. Carmen Gil, la Gna. Teresa Carner, la Gna. Estrella Ramos i la Gna. Dolors Yepes han format la darrera comunitat de religioses d'aquest Col·legi, que ara s'unificaran amb altres comunitats de la Companyia de Maria.

LES CLARISSES DE PEDRALBES I L'ESCOLA VEDRUNA ÀNGELS HAN REBUT LA MEDALLA D'HONOR DE BARCELONA 2025

CATALUNYA CRISTIANA | 12 de novembre, 2025

Aquest any, les Medalles d'Honor de la Ciutat de Barcelona han volgut reconèixer un any més la tasca i la contribució excepcional de diverses persones i institucions. Destaca especialment la comunitat de **clarisses del Monestir de Pedralbes i l'Escola Vedruna Àngels**, que van rebre el guardó en l'acte de lliurament del dia 10 de novembre.

[Continua llegint aquí](#)

A LA RECERCA DEL SENTIT DE LA VIDA

CARMELITES MISSIONERES TERESIANES | 12 de novembre, 2025

Des del Vendrell ens arriben les notícies esperançadores. El caminar conjunt cap a l'interior, l'experiència que acaben de realitzar els que ens la expliquen i que compartim amb alegria. Els testimonis dels participants reflecteixen l'impacte transformador en les seves vides. Dedicà'ls una estona. A què et mouen? El passat 2 de novembre, germanes i laics del Vendrell vam viure l'experiència de retir espiritual a Aitona. Reflexionem sobre el sentit de la vida, sobre la voràgine en la que vivim i la necessitat de detenir-nos per a connectar amb nosaltres mateixos, amb Déu, amb la història, amb les ferides i els somnis.

Compartim com el sentit de la vida està relacionat amb el temps, amb els moments vitals de l'ésser humà i amb l'Amor. A la llum de Francesc Palau i els seus escrits, compartim sobre l'amor, sobre recerques, certeses i incerteses, trobades i projeccions.

Un tema recurrent en el retir va ser aprofundir en com els mandats familiars, socials i culturals condicionen la capacitat d'estimar i el sentit de la vida, i quant necessitem sanar i alliberar-nos d'aquests mandats per a viure amb més amplitud i llibertat, "volent el que Déu vol i no volent el que Déu no vol".

Per aquest motiu, i perquè creiem en la importància de donar-nos espai per a aprofundir aquest tema, el pròxim retir serà DIUMENGE 11 de gener de 2026.

PRESA D'HÀBIT I INICI DE NOVICIAT EN ELS MERCEDARIS

MERCEDARIS | 12 de novembre, 2025

En la recol·lecta i preciosa capella del Santíssim d'aquest santuari de Sant Ramón, el 10 de novembre de 2025, a les 20.30, va tenir lloc el ritu d'**inici de noviciat de fra Jorge Fernando Vega, fra José Benjamín Tubac, fra Marvin Aníbal Monzón i fra Juan David Palacio**. Els acompanyen els pares: fra **Francisco Marín**, superior de la comunitat, fra **Joaquín Millán**, conventual i fra **Luis Mejía**, mestre de novicis; els novicis: fra Denis De León, fra Moisés Brandt, fra Julio Mazuera i fra Cody Evaristo; i la germana major de l'Orde: **Sra. María Carmen Balcels**.

Ens arrenquem amb el **cant** Puja al turó, missatger. Seguim amb la **salmòdia** de vespres i, proclamada la lectura breu, per cert, de Sant Pau sempre oportú -quan aparegui el suprem Pastor, rebreu la corona de glòria que no es marceix- ens va regalar uns bonics **suggeriments** el pare Francisco:

- Realitzem un ritu molt significatiu, que avui se subratlla més en la memòria de Sant Lleó el Gran, el papa sant i gran, que, en temps més calamitosos encara que els actuals, va encertar a propiciar la convivència en el si de l'Església i amb els pobles invasors, que qualifiquem de Bàrbars.
- Hem de proposar-nos i desitjar imitar als més grans, les nostres famílies, els amics que ens han ajudat a arribar a aquest moment.

21 de novembre, 2025	HOREB 649	
----------------------	---------------------	---

- Us inicieu en una família, és a dir disposats a abraçar la fraternitat, connotació que s'accentua en la nostra Orde, singularment protagonista de la generositat. D'aquí ve que hem d'aparèixer davant el món, tan trencat, com a imatges de Jesús mans i cordial.
- Sobre això, aquí tenim un exemple ben pròxim i concret, Sant Ramón l'home de Déu que es va sentir anomenat particularment a aquesta imitació a aquesta fraternitat evangèlica, la seva imitació ens ajudarà a créixer, particularment en les coses menudes. El que ell fa és seguir el camí de Sant Pere Nolasc, que decididament va assumir el carisma d'estimar als marginats.
- Us convido a viure enguany amb alegria. I hem arribat al moment: us vestirem l'hàbit de la nostra Mare, Ella va voler que fos blanc...

Seguint el ritual, el pare Francisco va preguntar als quatre candidats què demanaven. Sent respost en els termes que la tradició mercedària ha consagrat. Va concloure **que el Senyor us ajudi...** I tots tanquem amb un rotund **Amén**.

Van anar passant fra Jorge, fra Benjamín, fra Marvin, fra Juan. Els pares Luis i Joaquín els ajudem amb la **túnica**, la **corretja**, la capa amb l'**escut**, reservant al pare Superior l'imposar l'**escapulari**.

Concloem les vespres. El pare Francisco va manifestar **als novicis** com **quedaven especialment confiats al pare Luis com a mestre**. Cantem amb entusiasme a la nostra Mare: Salvi Regina... Concloem amb les obligades **fotografies** per a perennitzar aquest moment.

BENEDICCIÓ DEL COR RESTAURAT DEL MONESTIR DE LES CLARISSES DE BALAGUER

BISBAT D'URGELL | 10 de novembre, 2025

La nit del 17 de desembre de 2024, a mitjanit, s'enfonsà el fals sostre del cor del monestir, el lloc de la Sagrada Litúrgia on cada dia teixim la lloança a l'Altíssim amb els qui pregunten i amb els qui no pregunten. Enmig d'aquell desastre, vam donar gràcies en contemplar, astorades, com s'havien salvat les imatges, els breviaris i nosaltres mateixes. La resta havia quedat arruïnada.

Durant mesos hem enyorat i valorat allò que per a nosaltres significa el cor, el breviari, i, en el nostre cas, la visibilitat del Santuari del Sant Crist. Finalment, el dia 9 de novembre, festa del Sant Crist, vam cantar les II Vespres de l'Exaltació de la Santa Creu amb el nostre bisbe Josep-Lluís, que beneí el cor restaurat i embellit. Ens van acompanyar Mn. Joan Pujol i Mn. Pere Cañada, així com una digna representació del laicat de la Diòcesi en Ana María Villas i el seu espòs Eduardo.

Vam recordar amb agraïment l'arquitecte Amadeo Matosas, que amb tanta dedicació ha dirigit la restauració i s'ha esmerçat per aconseguir una il·luminació que afavoreix, alternativament, la celebració de la Litúrgia de les Hores i els moments d'adoració i recolliment.

La nostra gratitud s'eleva, com l'encens, cap al Senyor per la generositat del nostre bisbe Josep-Lluís i pel suport dels seus col·laboradors.

COMENÇAMENT DEL NOVICIAT A LES FRANCISCANES MISSIONERES DE LA IMMACULADA CONCEPCIÓ

FRANCISCANES MISSIONERES
IMMACULADA CONCEPCIÓ
| 10 de novembre, 2025

El dia 9 de novembre va començar l'etapa de noviciat, la nostra postulante Offrande Lukitu.

Ara dona pas a un altre període de formació, dins de la iniciació a la vida religiosa, que la portarà a la consagració al Senyor, per mitjà de la primera professió religiosa.

La felicitem de cor, i demanem al Senyor que la continuï acompanyant en el camí del seu seguiment.

CARMELITES MISSIONERES: “DÉU DISPOSA TOTES LES COSES PER BÉ DELS QUI L’ESTIMEN”

CARMELITES MISSIONERES | 10 de novembre, 2025

“Déu disposa totes les coses per bé dels qui l’estimen” (Rom 8,28)
Les Carmelites Missioneres ens hem deixat sorprendre pel Déu de la vida, amb alegria hem iniciat una nova experiència en el Barri de Gràcia a Barcelona a la nostra Casa Mare, obrint el Juniorat Internacional de Preparació als vots perpetus de la Congregació, en els que les nostres germanes de diferents països viuran vuit mesos de síntesis i consolidació vocacional de cara a una opció definitiva; durant aquest any hem viscut aquesta riquesa intercultural amb germanes del Perú, Nigèria, Colòmbia, Indonèsia i Filipines.

En l’organització totalment nova del curs, en la cerca de ponents i d’alguns espais, hem comptat amb la immensa ajuda de la URC, en la persona del gmà. Lluís Agustí i Parrot. Ens hem sentit acolliments, acompanyades i molt agraïdes amb cadascun dels quals van orientar els diferents tallers: Joan Maria Bovet, Lluís Serra i Llansana, Gemma Morató i Sendra i Agnieszka Zagajewska. També agraïm la col·laboració de les nostres germanes Carmelites Missioneres i d’altres congregacions en alguns dels tallers d’aprofundiment carismàtic, ha estat un temps de gràcia. L’Esperit ens ha permès continuar aprofundint i aprenent de la mà de persones idònies i plenes de novetat i Vida Abundant. Continuarem caminant i comptant amb la seva oració. (*Carmelites Missioneres, Comunitat “Juana Gratias”, Barcelona*)

AITONA CELEBRA LA FESTIVITAT DEL PARE PALAU

BISBAT LLEIDA | 10 de novembre, 2025

El divendres 7 de novembre va tenir lloc la celebració de la festivitat del beat Francesc Palau a Aitona amb una eucaristia presidida pel bisbe emèrit d'Urgell Joan Enric Vives a Cova del Pare Palau. Situada als afores del poble, és la cova on el beat es retirava per viure com un ermità i trobar la pau interior. L'endemà, el bisbe de Lleida, Daniel Palau, va celebrar missa a la parròquia d'Aitona. En ambdues celebracions hi van ser presents el rector d'Aitona, Mn. Paul Fecheta, i les monges Carmelites Missioneres Teresianes, congregació que va fundar el beat.

FESTA DEL SANT CRIST DE BALAGUER EN L'ANY JUBILAR

BISBAT D'URGELL | 9 de novembre, 2025

El Santuari-Basílica del Sant Crist de Balaguer ha viscut, el diumenge 9 de novembre, el dia de la gran festa dedicada al Sant Crist, amb una gran assistència de fidels, com és costum, que han omplert el temple. Als bancs del davant, les autoritats locals estaven encapçalades per la Paera en cap, Il·lma. Sra. Lorena González, i tots els regidors del consistori, a més dels representants del Consell Comarcal i d'altres institucions de Balaguer. Els cants han solemnitzat la celebració, a càrrec de l'Orfeó Balaguerí.

El Bisbe d'Urgell, Mons. Josep-Lluís Serrano, ha presidit la celebració, juntament amb el rector-custodi del Santuari, Mons. Joan Pujol, Mn. Jordi Profitós, Mn. Aresté i els diaques de l'Arxiprestat. Han acollit els seminaristes. També hi han assistit les Germanes Pobres de Santa Clara, que formen la comunitat de pregària del Sant Crist.

Mons. Serrano ha parlat de la importància del Jubileu i de la transcendència en la seva homília, encoratjant els fidels a tenir aquesta visió de l'existència i de servei a les persones que tenim a la vora, tot citant l'Evangeli: "Tot allò que féreu a un d'aquests petits, m'ho féreu a mi." Ha animat a acompanyar els més joves i els infants per dur a terme voluntariats al servei de la gent gran. Ha finalitzat la seva homília parlant de la presència dels comtes i del Bisbe d'Urgell, que van ser els artífexs de la fundació de la primera església del Sant Crist: "Així nosaltres som

21 de novembre, 2025	HOREB 649	
----------------------	---------------------	---

testimonis i hereus d'aquest llegat que se'ns ha donat", i ha recordat que els comtes van voler portar-hi les Germanes Pobres de Santa Clara perquè poguessin dur la fe i evangelitzar aquesta terra. Mons. Serrano ha apuntat, per acabar, i recordant les lectures d'aquest diumenge, que avui més que mai la nostra vida ha de ser refugi de pau, de servei i d'amor.

En acabar la celebració eucarística, Mons. Serrano i les autoritats, juntament amb el poble fidel, han dut a terme la tradicional baixada cap al centre de Balaguer, fins a la plaça del Mercadal i l'Ajuntament de la ciutat, acompanyats pels Gegants i la Cobla Selvatana, i han assistit al ball de festa dels Gegants i de l'Harpia.

EL PAPA: QUE HI HAGI ALTERNANÇA EN ELS CÀRRECS I S'ALIMENTI L'ESPERANÇA EN ELS GERMANS

VATICAN NEWS | 7 de novembre, 2025

Són exemples de «vida sinodal» les famílies religioses, que «al llarg dels segles» han madurat pràctiques de «discerniment comunitari aprenent a harmonitzar els dons individuals i la missió comuna», i en les quals emergeix cada vegada més «el valor de la interculturalitat». Recursos que són «fruit d'una dinàmica de vida i de fe que necessita contínuament evolucionar, créixer, desenvolupar-se i expressar-se». El Papa el subratlla als participants en la 65a Assemblea General de la Conferència Italiana de Superiors Majors (CISM), celebrada a Assís del 3 al 6 de novembre sobre el tema «Governar l'esperança. Formes i estils de govern de les províncies en una Església sinodal», rebuts avui, 7 de novembre, en audiència a la Sala Clementina del Palau Apostòlic.

Les directrius del Sínode

El Pontífex defineix aquests recursos com un «patrimoni» que cal cuidar i afegeix que una contribució «determinant» en aquest sentit és la del «ministeri d'autoritat, amb formes i estils de govern adequats per a suscitar esperança en el camí dels germans, donant suport al seu generós i fructífer apostolat». Les «directrius» poden extreure's del [Document final del Sínode](#), indica el Papa, explicant que hi ha tres «actituds importants» que han de deduir-se: «el discerniment eclesial, la cura dels

processos decisionals, el compromís de rendir comptes de la pròpia labor i d'avaluar els resultats i modalitats». Per a Lleó, es tracta de «processos interconnectats, que es sostenen i corregeixen mútuament».

La fidelitat a l'Església dirigeix i il·lumina la participació dels germans i alimenta la corresponsabilitat, garantint la transparència i facilitant aquesta obertura recíproca que és l'única que pot afavorir la cooperació de tots. D'altra banda, el diàleg sincer, el compartir i la correcció fraterna poden ajudar molt a evitar i contrarestar possibles derives particularistes i autoreferencials.

Alternança de responsabilitats i càrrecs

El dels consagrats cridats a viure junts és «un camí de purificació» que ha de «fer que els individus i les comunitats siguin cada vegada més lliures en el bé, tant a nivell de creixement personal com d'exercici de la caritat». Tot això, afegeix el Pontífex, també per a una «renovada fidelitat carismàtica, que exigeix un continu despullar-se d'estructures i inclinacions no essencials, o fins i tot perjudicials per a una plena actualització en l'avui de la missió original inspirada pels fundadors».

Voldria recordar, en particular, la importància d'encoratjar, en les formes de govern, una prolífica alternança en les responsabilitats i els càrrecs, la importància de fomentar, en les formes de govern, una alternança profitosa en les responsabilitats i els càrrecs, evitant estatismes que poden afavorir la rigidització i la esclerotització. El Papa Francesc, ens ha advertit en diverses ocasions del perill de les «aigües estancades».

El desig de Sant Agustí

I per a subratllar la «dimensió sinodal de la responsabilitat», Lleó convida a reflexionar sobre el motiu pel qual sant Agustí —com es llegeix en els seus Soliloquis— desitjava viure al costat d'altres germans: «investigar en harmoniosa col·laboració sobre la nostra ànima i sobre Déu. Així, el primer que haurà resolt el problema, portarà sense esforç als altres al mateix resultat».

L'ESCOLA CRISTIANA RECLAMA A LA GENERALITAT EL COMPLIMENT DE LA LLEI D'EDUCACIÓ I EL PAGAMENT DELS AJUTS PER A ALUMNES VULNERABLES

AGÈNCIA FLAMA | 6 de novembre, 2025

Els representants de les [escoles cristianes de Catalunya](#) denuncien un **dèficit de més de 216 milions d'euros acumulat des de l'any 2018** en relació amb les subvencions del Departament d'Educació per a l'escolarització d'alumnes en situació de vulnerabilitat.

En un [comunicat](#) emès aquest dijous, asseguren que tampoc no han rebut tots els ajuts del curs passat per a l'escolarització d'aquests estudiants. “La situació se suma a l'**infrafinançament crònic que ofega les escoles concertades** i que amenaça la continuïtat del Servei d'Educació de Catalunya, format pel sector públic i concertat”, subratllen.

[Continua llegint aquí](#)

VIC ACULL LA TROBADA DE PREFECTES PROVINCIALS DE FORMACIÓ DELS CLARETIANS

CLARETIANS | 6 de novembre, 2025

El dilluns 3 de novembre va començar a Vic la trobada de prefectes provincials de formació de la congregació, que ha comptat amb 30 participants de gairebé tots els organismes de la Congregació. Per part de la província de Sanctus Paulus, hi ha assistit el P. Màxim Muñoz, prefecte de formació i espiritualitat.

La trobada, convocada pel prefecte general de formació, P. Joseph Mbungu, va començar amb l'eucaristia inaugural presidida pel P. Juan Martín Askaiturrieta, provincial de Sanctus Paulus, que ha acollit la trobada.

Dimarts 4 va tenir lloc un recés espiritual, animat pel P. Juan Carlos Martos, director del Centre d'Espiritualitat Claretiana (CESC).

Durant aquests dies, i fins al 12 de novembre, data en què finalitzarà la trobada, es tractaran diversos temes, com ara formar en i per a una Església sinodal; les novetats del nou pla general de formació i com aquest s'està aplicant en els diversos contextos; la presentació del *manual de formació* que complementa i aplica el pla general de formació; la formació permanent i la formació en les diverses vocacions claretianes —preveres, diaques permanents i germans claretians. A més, els participants podran visitar Sallent i Barbastro.

NÚRIA CAUM: “LA FORMACIÓ DELS LAICS ÉS AVUI MÉS NECESSÀRIA QUE MAI”

CATALUNYA RELIGIÓ | 6 de novembre, 2025

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB) celebra enguany els 25 anys de la seva modalitat d'estudis virtuals. Una efemèride que, segons **Núria Caum**, cap d'estudis i sotsdirectora del centre, “és fruit directe del Concili Vaticà II” i de la voluntat “d'apropar la teologia i les ciències religioses als laics”. En conversa al [vídeopòdcast La Rebotiga](#) de *Catalunya Religió*, Caum explica que “la necessitat de formació dels laics segueix vigent, si no més que mai”, i que la tasca de l'ISCREB “és ajudar a formar persones capaces d'il·luminar la seva vida i la de la comunitat amb profunditat i sentit”.

[Continua llegint aquí](#)

LES AGUSTINES DE LA ZONA NORD-OEST D'ESPANYA CELEBREN LA SEVA VIII ASSEMBLEA

AGUSTINES | 5 de novembre, 2025

La [Federació de Monges Agustines Ntra. Sra. del Pilar i Santo Tomás de Villanueva](#) (Nord-est d'Espanya) ha celebrat la seva VIII Assemblea Intermèdia a Madrid, del 13 al 17 d'octubre.

Van assistir la Mare Presidenta de la Federació, les conselleres, les prioeres i gairebé totes les delegades de les comunitats. Un total de tretze germanes agustines de nou comunitats diferents, vuit d'elles situades a Espanya (de les localitats de Aldaz, Benicàssim, Bilbao, Logronyo, Oriola, Rubielos de Mora, Sant Mateu i Ulldecona i una de l'Equador (Quito); només dos monestirs van quedar sense un representant a l'Assemblea: Izamba (l'Equador) i Santiago (Xile). Va participar, també, l'Assistent Religios, l'agustí P. Luis Miguel Castro.

El màxim òrgan de govern de les Federacions de Monges Agustines són les Assemblees Federals, principalment l'ordinària, programàtica i amb elecció de càrrecs. Se celebra cada sis anys. Tres anys després de l'ordinària, té lloc la intermèdia, que és la realitzada aquest mes d'octubre a Madrid. El propòsit de tal

21 de novembre, 2025	HOREB 649	
----------------------	---------------------	---

Assemblea és la revisió del programa, informar de la situació de les comunitats, estrènyer els vincles de comunió i tractar assumptes d'interès comú.

En aquesta ocasió es va abordar la renovació de les Constitucions, ja que era necessària la seva aprovació per part de l'Assemblea Federal. A més, es va reflexionar sobre el present i futur de les comunitats que formen part de la Federació.

Sessions de treball

A l'inici de l'Assemblea es va realitzar una anàlisi de la situació actual de la Federació quant a membres i monestirs. Va ser ocasió compartir sentiments respecte al present de les comunitats i, al mateix temps, en un exercici de comunió i il·lusió compartida, imaginar el futur, ple de reptes, tant a nivell de cada comunitat com en relació a la Federació i l'Orde, visionant el paper de la Federació en tot això. En aquest exercici d'anàlisi i balanç de la seva realitat, les participants van reflexionar sobre les necessitats compartides en les comunitats al costat de les capacitats de cadascuna d'elles d'aportar als reptes comuns que se'ns plantegen.

Algunes idees clau que van guiar la reflexió el significat de caminar juntes, l'obertura de ment i cor per a ser capaços de respondre a circumstàncies noves i contextos canviants de cara a resoldre els problemes futurs (Alguns ja presents!) i desafiaments urgents com la promoció vocacional.

Conclusions

Entre les conclusions i compromisos de l'Assemblea destaquen la necessitat de formació en molt diferents nivells, no només de les germanes més joves, sinó de totes les monges. En segon lloc, no menys important, la necessitat imperiosa de l'augment de la comunicació, dins de cada comunitat i entre els diferents monestirs.

Tots dos aspectes ajudaran, tant a joves com a grans, per a la transmissió del carisma contemplatiu dins de l'Orde.

La convivència es va desenvolupar entre moments de res comú de la Litúrgia de les Hores, estones d'oració meditativa, les reunions i, també, alguns moments d'oci compartit. Aquesta VIII Assemblea de la Federació de Monges Agustines Ntra. Sra. del Pilar i Santo Tomás de Villanueva va finalitzar amb la celebració de l'Eucaristia d'acció de gràcies pel treball realitzat i tot el compartit entre les germanes.

CONGREGATIO JESU I L'INSTITUT DE LA BENAURADA MARE DE DÉU ES FUSIONEN EN UNA SOLA CONGREGACIÓ

INSTITUT DE LA BENAURADA MARE DE DÉU | 4 de novembre, 2025

Després de l'oració, la reflexió i el compromís dels membres, les dues congregacions apostòliques de religioses, Congregatio Jesu (CJ) i l'Institut de la Benaurada Mare de Déu (IBVM- Loreto) es fusionen avui. La Congregatio Jesu fusionada, amb aproximadament 1.800 germanes a tot el món, continuarà honorant el llegat i el carisma de la seva fundadora, la Venerable Mary Ward. La fusió de les dues congregacions serà una realitat canònica i jurídica a les 12.00 PM CET (hora de Roma) del 4 de novembre de 2025.

El decret de fusió serà proclamat públicament en una Eucaristia especial a Loiola, Espanya, que serà presidida pel Superior General dels Jesuïtes, P. Arturo Sosa SJ. "Estem molt contents que per fi puguem complir el somni de Mary Ward d'una congregació unida de religioses amb les mateixes constitucions que les de la Companyia de Jesús", afirma la gna. Verónica Fuhrmann CJ, Superiora General de Congregatio Jesu. "Al llarg de la història, però especialment durant els últims anys, hem caminat en estreta connexió. Compartim el mateix carisma, els mateixos valors i la mateixa comprensió de la missió. La unió de ments i cors, que Sant Ignasi ha descrit tan encertadament i ha tingut en la més alta estima, és el vincle que ens uneix profundament. Veure aquesta unió ara realitzada no només en termes fraternals i espirituals, sinó també canònics i legals, ens omple a totes de gran

21 de novembre, 2025	HOREB 649	
----------------------	---------------------	---

alegria i profunda gratitud”. “En un món fracturat, els nostres membres han triat lliurement convertir-se en una sola congregació com a testimoniatge del missatge evangèlic de pau i harmonia de Crist. Hem escoltat els impulsos de l'Esperit i ens embarquem en aquest viatge amb renovat zel missioner”, diu la gna. Carmel Swords CJ, antiga responsable d'Institut del IBVM. “Creiem que juntes som més fortes. Avancem plenes de gratitud i amb el desig de servir al poble de Déu amb llibertat i alegria”. L'eucaristia de fusió del 4 de novembre de 2025 anirà seguida d'un simposi el 5 de novembre de 2025. Tots dos actes es retransmetran en directe a través del canal de YouTube de la congregació:

<https://www.youtube.com/channel/ucsze-zq7aow0fnjvmgojqag>

L'enregistrament de tots dos esdeveniments estarà disponible a: www.congregatiojesu.org

LA XARXA INTERMONÀSTICA D'ESPANYA ES REUNEIX A ÀVILA PER A DISCERNIR ELS SEUS PRÒXIMS PASSOS

VIDA CONTEMPLATIVA EN SINODALIDAD | 3 de novembre, 2025

La xarxa intermonàstica a Espanya discerneix els seus pròxims passos en una trobada a Àvila. Desenes de monestirs, congregacions i federacions porten tres anys discernint en comú sobre nous camins sinodals. Durant el **4 i 5 de novembre**, en el CITEs, contemplatius de totes les institucions acudiran a aquesta cita, que suposarà un punt i seguit important en el procés. El dimarts 4, a les 19.00 hores, tindrà lloc una reflexió sobre algunes claus per a treballar per una Església sinodal. A les 19.45, serà la presentació del llibre LiDE, treball que resumeix el camí sinodal recorregut per diferents carismes de l'Església en els últims anys a través del discerniment i el lideratge.

El Centre Internacional Teresià Santjoanista CITEs, Universitat de la Mística, acull l'última Trobada ADI presencial (Acompanyament i Discerniment Intermonàstic) d'un primer cicle de tres anys en què s'han celebrat cinc edicions d'aquesta experiència formativa i sinodal.

Més d'un centenar de monges i monjos ja estan participant i el diàleg està obert als qui encara no s'hagin unit.

Desenes d'entitats d'Església, algunes de l'àmbit educatiu, ja es van donar cita el mes de juliol passat a Madrid amb la vista posada en una Església més discernent i

21 de novembre, 2025	HOREB 649	
----------------------	---------------------	---

sinodal. Va ser durant la celebració, els dies 10 i 11 de juliol, de les I Jornades LiDE/ADI. La Trobada a Àvila ve a completar aquella primera experiència.

LiDE són les sigles de l'Associació Lideratge de Discerniment per a Entitats Eclesials, formada per dotze institucions amb seu a Espanya i creada per a sostenir una experiència formativa en clau sinodal. Amb el mateix enfocament, però en l'àmbit monàstic, el projecte Vida Contemplativa en Sinodalidad (VCenS) possibilita la iniciativa Acompanyament i Discerniment Intermonàstic.

El llibre, 'Lideratge de Discerniment Eclesial: Mètode LiDE. de la mà de l'editorial PPC, vol completar un diàleg a Àvila el dia 4 en presència de tota la xarxa Intermonàstica.

Més enllà de l'oferta formativa, que continua -LiDE porta nou edicions celebrades i ADI cinc-, tant LiDE com ADI han propiciat l'existència de grups d'escolta i discerniment interinstitucionals en àmbits educatius o conventuals, espais que estan fent possible la creació d'iniciatives sinodals inèdites a Espanya, com ja succeeix en altres països.

MÀXIM MUÑOZ: “AVUI DIA NO PODRÍEM DUR A TERME CAP INICIATIVA SENSE ELS LAICS”

CLARETIANS | 3 de novembre, 2025

El diumenge 2 de novembre, el P. Màxim Muñoz, prefecte d'Espiritualitat i Formació, ha participat en el programa *Signes dels temps* de 3CAT.

Durant l'entrevista, Muñoz ha subratllat la importància del paper dels laics en la vida eclesial, afirmant que “avui dia no podríem dur a terme cap iniciativa sense comptar amb ells”. També ha destacat el compromís de l'Església amb les persones en situació d'exclusió social: “sempre hi ha un sector que queda al marge, i nosaltres som cridats a ser-hi presents”.

Els claretians de Sant Pau, fa anys, han incorporat a les seves comunitats claretianes procedents de diversos països on la Congregació té presència i moltes vocacions. Un exemple és en Yohannes Benjitu, responsable de la pastoral juvenil, que va arribar des d'Indonèsia fa disset anys i que també l'han entrevistat al programa. Ha remarcat que “l'esperança està en la joventut. La meva feina és trobar el tresor que Déu ha deixat en cadascun d'ells i ajudar-los a créixer.”

En aquesta línia, en Màxim Muñoz ha assenyalat que, per arribar als joves, “cal un contacte directe, perquè les estructures, les doctrines i la moral sovint espanten”. Per això, considera que la fe s'ha de transmetre a través del dia a dia, i que les

21 de novembre, 2025	HOREB 649	
----------------------	---------------------	---

escoles són un espai privilegiat per connectar amb els joves i apropar-los als valors del carisma claretian. Tot i això, reconeix que cada vegada és més difícil transmetre la fe i el missatge de l'Evangeli en el context actual.

Finalment, Muñoz ha recordat la figura de Pere Casaldàliga, a qui ha definit com “un referent per als membres de l'Església, però també per a molta gent que no és cristiana”.

Podeu recuperar el programa en [aquest enllaç](#).

GERMANDAT DE POBLET: UN PONT VIU ENTRE LA COMUNITAT MONÀSTICA I EL MÓN LAIC

AGÈNCIA FLAMA | 1 de novembre, 2025

El monestir de Poblet es prepara per viure un dels moments més significatius de la seva història recent. El 22 de novembre, la Germandat del Monestir Cistercenc de Santa Maria de Poblet celebrarà el vuitantè aniversari de la seva fundació, una fita que arriba en un moment de renovada vitalitat. L'acte central, a les 15:45 h, serà una conferència del bisbe Octavi Vilà, antic abat de Poblet i actual bisbe de Girona, sota el títol “**Vuit dècades de Germandat: memòria i futur compartit**”.

[Continua llegint aquí](#)

DESCOBRIM LA FIGURA DE PAULA MONTAL, FUNDADORA DE LES ESCOLÀPIES

CATALUNYA RELIGIÓ | 2 de novembre, 2025

Pocs pobles del nostre país poden presumir de venerar, al bell mig del seu centre històric, les restes d'una santa. Però sí que és el cas d'Olesa de Montserrat, on reposen les despulles de santa **Paula Montal i Fornés**, una catalana que, al segle XIX, va fundar la [Congregació de les Filles de Maria, Religioses de les Escoles Pies](#), conegudes popularment com a Escolàpies.

[Continua llegint aquí](#)

PRESENTEN UN CALENDARI D'ADVENT DOLÇ PENSAT PER A LA GENT GRAN I QUE REIVINDICA L'ESPIRITUALITAT

BISBAT D'URGELL | 30 d'octubre, 2025

La comunitat de Germanes de Santa Clara del Sant Crist de Balaguer està confeccionant un calendari d'Advent amb missatges que fan referència al Misteri del Nadal que celebra. Aquest calendari, creat a partir de caixetes en les que hi ha el missatge inspirador i un detall dolç, dins d'una gran caixa, es porta a terme en col·laboració amb "Torrón i mel Alemany", que ha confiat la delicada confecció d'aquest "calendari" a les religioses. Des del primer diumenge d'Advent fins el dia de Nadal, cada capseta -feta a mà i omplerta per les germanes- porta un missatge senzill i un petit detall que acaben davant del Misteri del Nadal. Aquesta empresa col·labora amb les Germanes Clarisses en diferents projectes, per tal de donar suport al manteniment de la comunitat a través de les tasques que realitza.

CAPUTXINES DE LA MARE DEL DIVÍ PASTOR: 175 ANYS CAMINANT JUNTS

CAPUTXINES MARE DEL DIVÍ PASTOR

El dissabte 4 d'octubre vivim una jornada entranyable i plena de significat, celebrant els 175 anys de la fundació de la Congregació de les Germanes Caputxines de la Mare del Diví Pastor. Amb motiu d'aquesta efemèride tan especial, tots els col·legis MDP de Catalunya ens unim en una MARXA A MONTSERRAT, una caminada simbòlica i alegre que ens va portar -a pas serè i decidit, però sempre amb el cor alegre- des de Monistrol fins a la basílica de la Moreneta. Des de primera hora del matí, famílies, nens, joves, germanes, mestres i fins i tot bebès a l'esquena dels seus pares, vam emprendre el camí amb entusiasme. El paisatge i el sol tardorenc ens van acompanyar mentre avançàvem, compartint converses, riures i la certesa que aquell dia deixaria petjada en cadascun de nosaltres. Quan vam arribar a la Plaça de Sant Jordi, l'ambient era de festa i fraternitat: desdejuni de coca i xocolata per a recuperar forces, animació plena de vida i el lliurament del buff commemoratiu dels 175 anys, símbol d'aquesta gran família que formem. Però si va haver-hi un moment que va fer vibrar els cors, va ser la celebració a la basílica de Montserrat. En un entorn carregat d'espiritualitat, vivim un moment d'oració i profunda emoció.

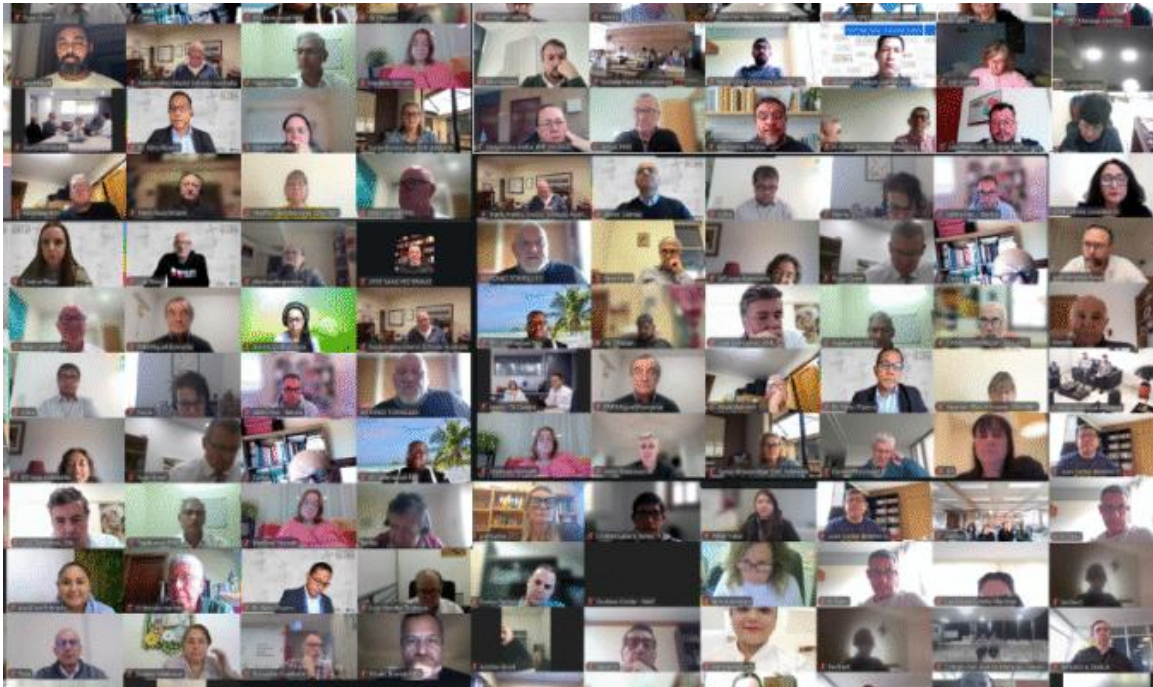
La Schola Cantorum va omplir l'espai amb música celestial. I el Virolai, cantat en comunitat, ens va connectar amb l'essència més profunda de la nostra fe. A més d'escenificar el passatge bíblic "Deixeu que els nens s'acostin a mi" (Mc 10, 14-16), cada col·legi va dipositar als peus de la Mare de Déu de Montserrat una ofrena

21 de novembre, 2025	HOREB 649	
----------------------	---------------------	---

significativa. Una d'elles va tocar especialment la fibra: la sardana “La Santa Espina” ballada per membres de la “Escola Assís”: ens va posar la pell de gallina. Va ser un símbol d'unió i d'identitat, ballat amb l'ànima. Les paraules finals de la gna. Carme Brunsó, Superiora General, van tancar la celebració amb profunditat i esperança. A continuació, vam tenir l'oportunitat de pujar al cambril i venerar a la Moreneta, deixant en ella una mirada, una oració, un agraïment. La jornada va concloure amb un menjar fratern i la dansa L'hora dels adéus, entre abraçades, somriures i promeses de retrobament.

Volem expressar el nostre més sincer agraïment a totes les persones que ho van fer possible: participants, famílies, organitzadors, voluntaris i comunitats educatives. Estem segurs que el Beat Josep Tous i la germana Remedio Palos ens van acompanyar espiritualment i que contemplaven amb satisfacció aquest camí compartit. També la naturalesa va estar del nostre costat: en el dia de Sant Francesc d'Assís ens sentim connectats amb la creació i amb el do de caminar junts en fraternitat. Gràcies per aquest dia tan ple de vida. Continuem caminant junts, amb cor, amb fe i amb esperança! 175 anys després, continuem somiant, educant i acompanyant, perquè la història continua... i l'escrivim junts.

MARISTES: VIVIM LA CHAMPAGNAT GLOBAL WEEK 2025

MARISTES | 30 d'octubre, 2025

Aquesta setmana estem vivint la III edició de la Champagnat Global Week. La setmana va començar amb el seminari web *Escola de diàleg i innovació amb sentit*, impartit per la germana Montserrat del Pozo, vicària general de les Missioneres Filles de la Sagrada Família de Natzaret i experta en innovació educativa.

La germana Montserrat del Pozo va començar la ponència destacant la “sort” que tenen els alumnes de comptar amb els seus professors i va subratllar tres grans reptes que afronta avui l'educació: els avenços en neurociència, la globalització i la revolució tecnològica. Tot seguit, va convidar els educadors a reflexionar sobre el paper transformador de l'escola i de l'ésser humà en la societat actual i va plantejar uns quants punts a reflexionar: Quin tipus d'escola necessita el món? Què esperen els nostres estudiants?”, va qüestionar. Recordant Champagnat, va insistir que els docents han d'escoltar les demandes dels alumnes, que esperen mestres “humans, propers i oberts”.

En la sessió hi van intervenir també Javier Llamas, secretari executiu de la xarxa, i el germà José Sánchez Bravo, director del Secretariat d'Educació i Evangelització. En acabar, el germà Niño Pizarro, director adjunt del Secretariat d'Educació i Evangelització, va agrair la participació i el compromís de tothom.

21 de novembre, 2025	HOREB 649	
----------------------	---------------------	---

L'equip de Champagnat Global agraeix l'assistència a la conferència de més de 800 persones que s'han inscrit.

La III [Champagnat Global Week](#) té com a motivació el Jubileu del Món Educatiu, que se celebra a Roma del 27 d'octubre al 02 de novembre amb el lema: "Pelegrins d'esperança".

Recordeu que Champagnat Global és una xarxa col·laborativa que connecta i impulsa la comunitat escolar marista a "caminar junts com a Família Global". La xarxa inclou 600 escoles maristes repartides en més de 80 països dels 5 continents.

Pots recuperar la sessió inaugural de la setmana aquí:

PRESENTACIÓ DE L'ASSOCIACIÓ D'ENTITATS SOCIALS I D'ATENCIÓ A LES PERSONES DIGNARA

INSTITUT RELIGIOSES SANT JOSEP DE GIRONA | 30 d'octubre, 2025

Les Residències de Catalunya de l'IRSJG, a través de diferents representants, es van unir a l'acte de presentació de l'Associació d'Entitats Socials i d'Atenció a les Persones, **DIGNARA**, celebrat el dimarts a CaixaFòrum, Barcelona, al costat d'un nombrós grup de professionals i entitats del tercer sector i autoritats.

DIGNARA és la fusió de dues de les patronals més rellevants de Catalunya, FEATE (Federació d'Entitats d'Atenció a l'Envel·liment) i CCSSCC (Centres Sociosanitaris Catòlics de Catalunya), que neix amb l'objectiu d'enfortir el model català d'atenció a les persones, basat en la qualitat, la dignitat i la sostenibilitat. I oferir, alhora, “una veu col·lectiva al sector davant les institucions i la societat”, en paraules del conductor i presentador de l'acte, el periodista Francesc Escribano.

Amb el lema “La força dels valors”, la força dels valors, arrelats en l'humanisme cristià, es va destacar així mateix la dignitat, el respecte, la solidaritat i la professionalitat.

La nova entitat atén a més de 13.000 persones, disposa de 8.650 places (7.100 en residències i 1.550 en centres de dia), i compta amb 7.800 professionals i prop de 1.800 voluntaris. Amb una facturació anual que s'aproxima als 300 milions d'euros.

21 de novembre, 2025	HOREB 649	
----------------------	---------------------	---

Les dues copresidentes de DIGNARA, Montserrat Falguera (en representació de FEATE) i la religiosa Mireia Aleu, de les Germanes Josefinas de la Caritat (en representació de CCSSCC), van manifestar durant la presentació que la nova associació treballa en benefici de tots: de les persones usuàries i dels professionals que dediquen la seva vocació i esforç i del conjunt de la societat.

L'acte va comptar també amb la intervenció del director general de Provisió de Serveis del Departament de Drets Socials de la Generalitat de Catalunya, Xema Gil, que va subratllar la importància d'una entitat cohesionada per a reforçar l'atenció social.

El va afirmar: "Les entitats del tercer sector han de adaptar-se als nous temps amb més grandària i múscul", ja que "hi haurà 35.000 majors de 65 anys cada any, i això significa que, davant aquesta realitat, cal fer les coses de manera diferent perquè les persones grans visquin millor". En aquest sentit, va considerar que projectes com DIGNARA "són del tot necessaris".

Des de l'IRSJG, donem la benvinguda a aquesta aliança, de la que formem part a través de les Residències de l'Institut a Catalunya; on cada entitat aporta el seu recorregut i cada professional la seva experiència, per a una xarxa més forta acompanyant a les persones en el procés d'envelliment i defensant valors humans essencials.

Una veu col·lectiva que vol ser motor de canvi per al futur de l'atenció a les persones.

 FORMACIÓ

PROGRAMA DE FORMACIÓ PERMANENT 2025-26

FORMACIÓ URC

El Programa de Formació Permanent 2025-2026 de la Unió de Religiosos de Catalunya s'ofereix com una invitació a continuar caminant en fidelitat a la vocació religiosa en un món en constant transformació. Des de l'escolta de l'Esperit i atents als desafiaments actuals, aquest curs proposa espais de reflexió, aprofundiment i intercanvi fraternal que ajudin a renovar el compromís amb l'Evangeli, en comunitat i al servei del poble de Déu. Amb una mirada arrelada en el present i oberta al futur, volem seguir cultivant una formació integral que enforteixi la missió compartida.

TROBA EL FULLETÓ INFORMATIU A LA SECCIÓ DE [FORMACIÓ](#)
[CONTÍNUA DE LA PÀGINA WEB DE L'URC](#)

RECÈS D'ADVENT EN LÍNIA AMB FRA JOSEP MANUEL VALLEJO

FORMACIÓ URC

Un any més iniciem aquest temps **de formació-recés** que ens connecta els uns amb els altres i ens uneix a Déu durant l'itinerari de l'any litúrgic: **Advent, Quaresma, Pasqua**. Tres temps de salvació que formen una constel·lació-tríada on podem descobrir i rememorar la vida de Jesús. Dediquem un espai de la nostra vida a ser més conscients de la presència de Déu i escoltar la veu de l'Esperit.

Aquest curs hem escollit com a tema central o eix conductor l'ESPIRITUALITAT SINODAL que s'anirà concretant en diversos punts de reflexió i pregària. Ens acompanyarà durant tot el curs Fra Josep Manuel Vallejo, caputxí. Li agraïm la seva presència i tot el que ens aportarà de vida.

El primer tema que proposem és una reflexió-pregària sobre el Diàleg en l'Esperit. El Sínode ens fa una invitació a l'escolta i el diàleg. Caminar junts vol dir capacitat per l'escolta i diàleg segons la intenció que l'Esperit suscita en el nostre cor i diu a la nostra comunitat amb el desig de fer la voluntat de Déu en la nostra vida.

ADVENT: TEMPS DE DIÀLEG EN L'ESPERI

Recordem la persona de Maria. Davant l'anunci de l'àngel escolta la veu interior de l'Esperit i no dubta en dialogar amb l'àngel Gabriel i preguntar com serà tot allò que li comunica i proposa. Un diàleg profund i sincer on Maria accepta el que Déu li

21 de novembre, 2025	HOREB 649	
----------------------	---------------------	---

proposa sense entendre massa. Però guiada per la RUAH de Déu, pronuncia un Sí en la fe i esperança que la promesa es complirà.

El Document Sinodal “Per una Església sinodal...” ens diu en el n. 29: “En efecte, ella [Maria] és la figura de l'Església que escolta, prega, medita, dialoga, acompanya, discerneix, decideix i actua”.

Distribució del temps:

10'15h. Pregària

10'30h. Xerrada

11'30h. Moment de descans. Silenci personal.

12h. Meditació pautaada. Moment per a compartir.

13h. Conclusió.

Dades i inscripció sobre el recés

Modalitat: En línia (Zoom) 95 places.

29 de Novembre, de 10'15 h (A les 10h iniciem la connexió) fins a les 13 h.

Aportació: 12€ abonament individual./ 22€ abonament en comunitat

Número de compte de “CaixaBank” IBAN: ES 37 2100 3040 0622 0034 0826 indicant nom i cognoms de la persona o comunitat i congregació.

Data límit d'inscripció: **26 de novembre**, després, **no s'admeten inscripcions**.

Idioma: Català

Inscripció: Enviar un mail a olga.sanchez@confer.es amb la fotocòpia de l'ingrés o transferència i rebreu l'adreça de connexió amb Zoom des d'on es podrà participar al recés.

Fra Josep Manuel Vallejo, Frare Caputxí

Fra Josep Manuel Vallejo viu a Barcelona. És llicenciat en Teologia Fonamental i es dedica, fonamentalment, a la difusió bíblica, l'espiritualitat i el franciscanisme. Dona classes de Teologia Espiritual a l'ISCREB i d'Espiritualitat Franciscana a la Facultat de Teologia. És director de la revista Catalunya Franciscana.

RECÉS D'ADVENT PER ALS INSTITUTS DE VIDA CONSAGRADA DE L'ARXIDIÒCESI DE BARCELONA

Delegació de la Vida Consagrada de l'Arquebisbat de Barcelona

Esteu convidats al **Recés d'Advent** que dirigirà Mons. Javier Vilanova a les consagrades/ats de la Arxidiòcesi de Barcelona el **dissabte dia 13 de desembre**.

Pregar, adorar i celebrar l'Eucaristia junts, esdevé una oportunitat d'enfortir la comunió entre els diferents Instituts i carismes de la Vida Consagrada.

El recés serà al Seminari Conciliar de Barcelona, carrer Diputació, 231

Dia: 13 de desembre, dissabte

Hora: 10:15h.

Lloc: Capella del Seminari Conciliar

Horari: 10'15 Tèrcia / Meditació / Adoració Eucarística.

12'15 Celebració Eucarística / Comiat

NOUS MATERIALS PER A LA FASE D'IMPLEMENTACIÓ DEL SÍNODE

BISBAT D'URGELL

La Secretaria General del Sínode i la Conferència Episcopal Espanyola han publicat recentment tres nous documents per ajudar les esglésies locals a viure amb profunditat la fase d'implementació del camí sinodal, que s'estendrà fins a l'any 2028.

Els textos —Pistes per a la fase d'implementació del Sínode (2025-2028), la Guia del Document Final del Sínode de la Sinodalitat i les Notes sobre el discerniment eclesial sinodal— ofereixen orientacions pràctiques i espirituals per continuar avançant com a Església sinodal: de comunió, participació i missió.

Amb aquests materials, es convida totes les comunitats cristianes, moviments i institucions eclesials a discernir junts els passos concrets per fer realitat el que el Sínode ha anat proposant aquests anys: una Església que escolta, camina unida i es compromet amb la missió evangelitzadora.

Els documents es poden descarregar a continuació i són una eina útil per a equips sinodals, parròquies i grups que vulguin aprofundir en aquest procés de renovació eclesial.

[Pistas para la fase de implementación](#)

[Guía del Documento Final del Sínodo de la Sinodalidad](#)

[Notas sobre el Discernimiento eclesial sinodal](#)

RECULL DE PREMSA

L'Arxiu Comarcal de l'Anoia acollirà una exposició sobre la vida caputxina a Catalunya

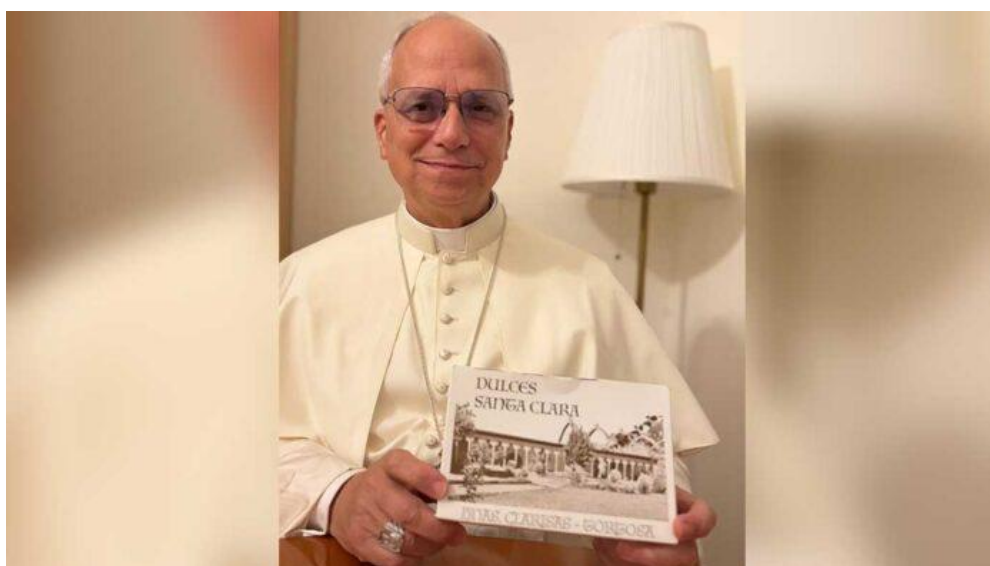
REGIO 7 | 17 de novembre, 2025

L'Arxiu Comarcal de l'Anoia acollirà, del **18 de novembre al 5 de desembre de 2025**, l'exposició **Quatre segles de vida caputxina (1578-1968)**, una mostra que repassa la trajectòria històrica dels framenors caputxins a Catalunya al llarg de gairebé 400 anys.

[Continua llegint aquí](#)

El Papa Lleó XIV amb els dolços del convent de Santa Clara de Tortosa

SETMANARI L'EBRE | 8 de novembre, 2025

El Papa Lleó XIV ja coneix les llepolies que fan les monges del [Convent de Santa Clara](#) de [Tortosa](#). Gràcies al tortosí monsenyor Jordi Bertomeu, Prelat d'Honor de Sa Santedat i oficial del Dicasteri de la Doctrina de la Fe, ha rebut l'obsequi de les monges clarisses des de fa anys dedicades a l'elaboració de dolços variats fets amb receptes tradicionals.

[Continua llegint aquí](#)

 VOLS MÉS INFORMACIÓ?

Informa't a les xarxes socials de la Unió de
Religiosos de Catalunya

[@ReligiososCat](#)

[@ReligiososCat](#)

[Unió de Religiosos de Catalunya](#)

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a
08010 Barcelona
+34 93 302 43 67
urc.info@gmail.com
www.urc.cat